

Landes Undersaatter paa Strækningen fra Kysten ud til, hvor 4 Favne-Dybet begynder. Herved ville svenske Undersaatter være udelukkede fra at drive Fiskeri i Kallebodstrand i Strid med de for dette Farvand gældende Vedtægter, ligesom ogsaa det uheldige Forhold, at danske Fiskere under Paaberaabelse af Rystejerns Fiskeriret ud for deres Grund ere blevne tiltalte og straffede for Fiskeri under den svenske Kyst, medens svenske Fiskere uhindret have kunnet drive Fiskeri under den danske Kyst, vil være fjernet. Undtagelsen med Hensyn til Sildefiskeriet med Garn er begrundet i Sildens forskellige Træt, som foraarstager, at Sildefiskeriet foregaar snart under den svenske, snart under den danske Kyst, ogsaa inden for 4 Favne-Dybet.

Den i Fiskerilovens § 1 ommeldte Adgang for svenske Undersaatter til Sildefiskeri under Bornholm bestemmes i Konventionen (Art. II.) nærmere derhen, at det er tilladt svenske Undersaatter under Bornholm og Kristiansø at drive Sildefiskeri med Driwgarn; det er dette Fiskeri, der fra gammel Tid har været drevet under Bornholm af svenske Fiskere. Som en tilsvarende Indrømmelse fra svensk Side giver Konventionen danske Fiskere Ret til Sildefiskeri med Driwgarn ved den svenske Kyst fra Falsterbo til Simrishamn.

Konventionens Art. III. tillader begge Landes Fiskere at færdes og ankre saavel i Drefund som paa de hvert Land forbeholdte Fiskeomraader.

Med Hensyn til Art. IV., hvis Bestemmelser sigte til uden for det hvert Land forbeholdte Fiskeomraade at hindre, at Fiskere fortrænges fra en indtagen Fiskeplads eller forulempes i deres Fiskeri, samt give Regler om Erstatning for Bestadigetse af behørigt afmærkede Fiskeredskaber, bemærkes, at Reglerne for denne Afmærkning af Redskaber, der ifølge Overenskomsten er gjort til Betingelse for at opnaa Erstatning for Redskabers Delæggelse eller Bestadigetse, ere affattede med det Maal for Dje at være paa en Gang saa henstigtsvarende og saa lidet besværlige for Fiskerne som muligt.

Fra de i Art. IV. indeholdte Regler om Bestyttelse for Fiskeredskaber er der i Art. VI. gjort den samme Undtagelse for Lakselænger udsatte under Bornholm og Kristiansø, som den, der i saa Henseende for Søterritoriets Vedkommende gælder i Henhold til Fiskerilovens § 15 a.

Forbudet i Art. V. mod Brugen af Trawl og Baad belastet med mere end 40 Pd. er hentet fra Fiskerilovens § 8 og gælder for samtlige af Konventionen omfattede Farvande. De øvrige i Konventionen (Art. V. og VIII.) aftalte Fædningbestemmelser gælde alene Fiskeriet i Kattegat og Drefund.

Forbudet mod Brugen af Snurrevaad uden for de begge Lande forbeholdte Fiskeomraader i den sydlige Del af Kattegat og sønden for Linien Egenes Fyr—Kobbergrundens Fyrskib—Niddingens Fyr i Maanederne December, Januar og Februar, der er Rødspættens vigtigste Legetid (Art. V.), er af største Betydning for Fiskebestandens Formelse og er støttet af Andragender fra et meget stort Antal Kattegatsfiskere.

Naar Forbudet er indskrænket til at gælde den sydlige Del af Kattegattet, er dette begrundet i, at det i Henhold til de fra den danske biologiske Station anstillede Undersøgelser maa antages, at Rødspættens fortrinnsvis leger i den sydlige Del af Kattegat navnlig omkring Anholt, men i øvrigt har i saa Henseende ogsaa Hensynet til det Snurrevaadfiskeri, der i stort Omfang drives fra Frederikshavn været medbestemmende.

§ Forbindelse hermed er ligeledes i Konventionens Art. V., jfr. Art. VII., Brugen af Snurrevaad bleven aldeles forbudt i Drefund udenfor 4 Favne-Dybet. Denne Bestemmelse, der hovedsagelig skyldes et fra svensk Side fremsat Ønske, er uden væsentlig Betydning for dansk Fiskeri, idet der ikke af danske Fiskere benyttes Snurrevaad i Drefund paa dybere Vand.

§ Art. VIII. findes det for Fiskeribestandens Bevaring saa særdeles vigtige Forbud mod paa Kysterne af Kattegat og Drefund at ilandbringe, forhandle og transportere Fisk af Arterne Rødspætte, Pighvar, Slethvar og Tunge, der ikke holde de i Overenskomsten fastsatte Mindstemaal, tagne fra Snudepids til Halepids (Total længden). Denne Bestemmelse er bygget paa det Resultat, hvortil man er kommet saavel ved talrige Forsøg fra dansk biologisk Station som ved tilsvarende Undersøgelser i Udlandet, nemlig at Fisk af de paagældende Arter ere i Besiddelse af saa stor Levedygtighed, at Undermaalsfisk, der fanges, kunne udsættes i Havet i levende og levedygtig Tilstand.

For at lette Overgangen for Fiskerne, er der for Rødspætte, Pighvar og Slethvar fastsat foreløbige Maal gældende indtil 1ste Januar 1897. De endelige Maal, der træde i Kraft efter det nævnte Tidspunkt, ere bestemte paa Grundlag af den biologiske Stations Undersøgelser.

Disse Maal, der som anført er beregnede fra Snudepids til Halepids (Total længden) — en Maalregel, der bruges saavel i Sverig som andetsteds i Udlandet, og som maa erkendes at byde visse Fordele fremfor den i vor Fiskerilov foreskrevne, hvorefter Maalet skal tages fra Snudepidsen til Halefinnens Bagrod — ere for Pighvar og Slethvar ca.